

ASOCIACE ČESKÝCH
FILMOVÝCH KLUBŮ
UVÁDÍ

Frank

NEJVÝRAZNĚJŠÍ ROLE MICHAELA FASSBENDERA
V KINECH OD 6. LISTOPADU 2014

WWW.ACFK.CZ

Technické údaje, programování, materiály

Frank

Irsko, Velká Británie 2014
95 minut

Režie

Lenny Abrahamson

Scénář

Jon Ronson a Peter Straughan

Kamera

James Mather

Hudba

Stephen Rennicks

Hrají

Michael Fassbender,
Domhnall Gleeson,
Maggie Gyllenhaal,
Scoot McNairy ad.

Žánr

hudební komedie

Monopol

Od: 6. 11. 2014
Do: 30. 5. 2024

Dop. přístupnost

od 12 let

Kopie

DCP, Blu-ray, DVD

Formát

1:2.35

Originální verze

anglicky

Titulky

české

Programování

David Huspenina
e-mail: david.huspenina@acfk.cz
tel.: +420 724 339 341

Propagace

Plakáty A1, fotosky, pohlednice,
PR článek k filmu

Mediální partneři AČFK

Respekt, Metropolis, Radio 1,
ČSFD, Artikl, Full Moon, Proti šedi

Další informace

<http://www.acfk.cz/frank.htm>

Materiály ke stažení

www.acfk.capsa.cz
{jméno a heslo: guest}

Vyjádření distributora

Asociace českých filmových klubů má tuze ráda Michaela Fassbendera (viz. akvizice zásadního Studu, v němž exceluje), a proto jsme si nemohli nechat ujít film, ve kterém se Fassbender prezentuje v další těžko zapomenutelné roli. Hraje frontmana vysoce avantgardní kapely The Soronprfbs a za celý film prakticky nevidíme jeho obličej – má totiž masku odkazující ke kultovnímu britskému hudebníkovi a komikovi Chrise Sieveymu a jeho alter egu Frankovi Sidebottomovi. Druhým hrdinou filmu je ambiciózní Jon, který se náhodně dostává do kapely a postupně způsobuje všeobecnou apokalypsu. Svěží hudební film vibrující v rytmu thereminu a zlomených trsátek je tragikomickým pohledem na svět hudby a cool sociální média, která jej s rychlostí světla reflektují. Dokonale divný a zároveň citlivý snímek ve vás vyvolá různorodé emoce, jedno je ale jisté – váš obličej se brzy začne nebezpečně podobat Frankově masce!

Jan Jílek, hlavní dramaturg AČFK

Synopse

Frank je originální komedie o rádoby muzikantovi, který ztratí půdu pod nohama, když se přidá k avantgardní popové kapele vedené záhadným Frankem – hudebním géniem, který se schovává za obří umělou hlavu.

Ve světě alternativní hudby jsou The Soronprfbs absolutními outsidersy. Srdcem vynikající, chaotické a skoro nefungující kapely je Frank (Michael Fassbender), labilní, ale zároveň charismatický hudební génius, který neustále nosí obří kulatou umělou hlavu s načrtnutým obličejem. Jeho nejbližší spolupracovnící je hrozná Clara (Maggie Gyllenhaal) – napůl opatrovatelka a napůl vězňatelka a naprostý protiklad všeho mainstreamového. Dalšími členy kapely jsou Nana (Carla Azar), bubenice připomínající Moe Tucker, a Baraque (Francois Civil), pohledný francouzský baskytarista.

Do této sestavy přichází klávesista Jon (Domhnall Gleeson), aby nahradil původního klávesistu, který byl hospitalizován poté, co se pokusil utopit. Jon si o sobě myslí, že je výjimečně kreativní, nekonvenční hudebník, ve skutečnosti je to ale úplně obyčejný mladý muž, který se snaží uniknout ze svého jednotvárného maloměstského života. Pro Jona je to průlom, na který dlouho čekal,

šance, jak proniknout do světa umělecké spolupráce, skutečné hudby a rokenrolového dobrodružství, o kterém vždycky snil. Ale zjišťuje (a možná to i vždycky tušil), že mu chybí zásadní věc, aby mohl svůj sen uskutečnit – opravdový talent.

Jon se zoufale snaží zapadnout, ale beznadějně tápe a stále více podléhá kouzlu tajemného, talentovaného Franka: kdyby mu tak mohl porozumět, pochopit, co ho pohání a jak se dostává do těch nejvzdálenějších, nejkreativnějších koutů, kdyby se tak mohl „dostat do té hlavy, co je uvnitř té hlavy“.

Příběh se pohybuje mezi chatou u jezera, kde kapela tráví 18 měsíců nahráváním nového alba – a utratí všechny Jonovy úspory –, a festivalem South by Southwest, kde kapela hraje poté, co se stala virální internetovou senzací. Film vypráví o souboji mezi Clarou a Jonem o vliv nad Frankem, o Jonově vzestupu k moci a o tom, jak nakonec málem zničí to, co si zamiloval.

O filmu

Uznávaný irský režisér Lenny Abrahamson navazuje na své oceněné snímky Adam a Paul (Adam & Paul), Garáž (Garage) a Co udělal Richard (What Richard Did) originální komedií o rádoby muzikantovi Jonovi (Domhnall Gleeson), který zjistí, že si ukousl větší sousto, než na jaké stačí, když se přidá k avantgardní popové kapele vedené tajemným a záhadným Frankem (Michael Fassbender), hudebním géniem, který se schovává za obří umělou hlavu, a jeho děsivou kolegyní Clarou (Maggie Gyllenhaal).

Autory scénáře jsou Jon Ronson (Muži, co zírají na kozy / The Men Who Stare at Goats) a Peter Straughan (Jeden musí z kola ven / Tinker Tailor; Muži, co zírají na kozy). Producenti David Barron a Stevie Lee projekt předložili Tesse Ross a Katherine Butler ze společnosti Film4. Poté k projektu přizvali režiséra Lennyho Abrahamsona a jeho dlouholetého producenta Eda Guineye. Abrahamson s Ronsonem a Straughanem na vývoji a doladování scénáře úzce spolupracoval.

Zpěvák jménem Frank, který nosil na hlavě papírmašovou masku, opravdu existoval. A Jon Ronson, novinář britského deníku Guardian, s ním nějakou dobu hrál a vystupoval. Tento Frank Si-

debottom byl jakýmsi alter egem anglického komika a hudebníka Chrise Sieveyho, kultovní postavy pro některé z těch, kteří dospívali v Británii a okolí na přelomu 70. a 80. let. Filmového Franka přesto nejde brát jako biografickou postavu, i když jeho hlava tu Sidebottomovu velmi připomíná. „Ve filmu je hodně z Franka Sidebottoma, Chris Sievey byl úžasný, nekonveční a hravý zdroj všeho možného. Ale Chris by nechtěl, aby někdo točil jeho životopis,“ tvrdí režisér Lenny Abrahamson.

A tak jeho film není o osudu Sieveyho, který v roce 2010 podlehl rakovině, ale o střetu umělecké nezávislosti s komerčním tlakem, o lidské křehkosti, autenticitě, šílenství a talentu. Film zábavný i dojemný, který nesoudí a nehledá jednoduché vysvětlení Frankova stavu a potřeby nosit falešnou hlavu. Frank reprezentuje primární impuls tvořit, Jon zase touhu po úspěchu. Frank chce, aby mu lidi naslouchali, Jon chce být slavný. „Jedním z vtipů našeho filmu je použití Jonova tweetování jako jakéhosi vnitřního monologu. Zároveň tím zkoumáme, jak se lidi prosazují a jak rozdělují svou osobnost mezi sebe a svůj avatar na sociálních sítích, který většinou žije víc vzrušující a barvitější život,“ popsal režisér v rozhovoru pro rádio BBC.

Zatímco Sievey si svou masku mimo jeviště často sundával, filmový Frank ji používá jako ochranu a zbavit se jí nechce nikdy. Mezi další vtípné ironie filmu patří fakt, že pod onou velkou hlavou se schovává nejznámější hvězda filmu Michael Fassbender. „Je to přímé setkání s Michaellem jako hercem. Jakmile odeberete jeden vyjadřovací nástroj, zaměříte se na další, jako u loutek nebo v animaci. Jde o jiný slovník, ale velmi silný. Diváci jsou donuceni ho pořádně sledovat,“ chválí si Abrahamson. Za to, že diváci většinu filmu oželí pohled na Fassbenderovu tvář, ho aspoň uslyší několikrát zpívat, song I Love You All už vyšel jako singl. Píseň i zbytek filmové hudby napsal Stephen Rennicks, Abrahamsonův stálý spolupracovník.

Abrahamson už v minulosti natáčel filmy o podivínech, kteří mají schopnost uhranout publikum, takže nebylo žádným překvapením, že ho postava Franka zaujala. Ale přitahovala ho i postava Jona, jehož pohledem je příběh vyprávěn. „Vysmíváme se Jonovi, protože lpí na představě sebe sama, která je tak absurdně vzdálená postavě, kterou vidíme my,“ říká Abrahamson. „Ale také v něm poznáváme sami sebe, jak toužíme po schopnostech a talentu, jak sami sobě lžeme, že je máme, ale hluboko uvnitř víme, že to není pravda. Většina z nás je natolik inteligentní, aby se vyhnula situacím, které prověří naše fantazie, ale film zavede Jona do situací, kdy musí přesně tohle udělat.“

„Film je těžké zařadit,“ pokračuje režisér. „Je velmi hravý a jsou v něm scény jako z grotesky. Ale jsou v něm také jemnější, temnější a dojemnější roviny. Frank je skutečná, složitá osobnost, ale také tak trochu postava z kresleného filmu. Jeho hlava, která má neměnný výraz, je jakýmsi plátnem, na které si Jon může promítat klišé představy o tom, co je to kreativita. Jon je zpočátku směšný, ale jeho postava se vyvine v něco mnohem víc. Takže

ten film má spoustu vrstev, je komický, něžný, někdy rozmáchlý a někdy tichý a dojemný.“

Když Jon neochotně uzná, že jeho přirozená kreativita má své limity, prohlásí se za producenta kapely a doufá, že se mu podaří zajistit jim uznání, jaké si zaslouží. Jon zpočátku věří, že důvodem, který brání kapele prorazit, je buď Clara, nebo chaos panující v kapele, ale zjistí, že existují i jiné, mnohem bolestnější důvody, které kapele brání v úspěchu na mainstreamové scéně.

Ačkoliv hlavní postava Franka má v sobě hodně z alter ega Chrise Sieveyho, pro Abrahamsona bylo mnohem přitažlivější, že Ronson se Straughanem opustili žánr standardní biografie a popustili uzdu fantazii. „To nám dalo svobodu představit si našeho vlastního Franka, který v sobě má některé rysy velkých muzikantů – outsiderů, jako Beefheart, Daniel Johnston, Harry Partch, a zároveň věrně odráží uvolněného kreativního ducha Chrise Sieveyho. Filmový Frank je americký hudebník, který má skutečný talent a který z hlubokých osobních důvodů nemůže žít vně svého převleku, své masky,“ vysvětluje Abrahamson.

To, že Frank je tak těžko uchopitelný, je součástí vtípu celého filmu, domnívá se Abrahamson. „Máte neustále se měnící a těžko uchopitelnou hlavní postavu. Jon stráví hodně času tím, že se snaží proniknout za Frankovu masku a zjistit, odkud pramení jeho muzikálnost a co je to za člověka. A diváci jsou na tom stejně. Frank je labilní a podléhá obrovským změnám nálady, v jeden moment je naprosto šílený a za chvíli docela milý. Vzhledem k té velké umělé hlavě jsme samozřejmě od začátku přemýšleli o hercích, kteří mají výraznou fyzickou stránku, a Michael Fassbender byl naším favoritem. Byli jsme nadšeni také tím, že jsme mohli vzít obličej, který si chce každý vyfotit, a schovat ho.“

Když Fassbender mluví o tom, co ho jako první přitahovalo na tomto filmu, zmiňuje text. „Byl to scénář,“ říká. „Byl tak vtipný, že jsem se musel smát nahlas. Neměl jsem tušení, jak se bude vyvíjet od jedné scény k druhé, takže mě to zaujalo. Je to můj styl humoru, je to bláznivé a legrační, je tam fyzický humor a já jsem zrovna hrozně chtěl udělat nějakou komedii a tohle mi přesně sedlo.“

Spolupráce s Lennym Abrahamsonem byla pro Maggie Gyllenhaal velice kreativní. „Film je hodně založený na fantazii a scénář byl velmi otevřený,“ říká. „Musela jsem na postavě sama hodně pracovat, protože Clara nemá moc dialogů. Lenny byl hodně vstřícný a zajímalo ho, jak chci postavu hrát a s čím jsem přišla během natáčení. Režisér musí hodně věřit svým schopnostem, aby mohl pracovat s nápady jiných lidí.“

Když se vyráběla hlava, za kterou se Frank schovává, museli filmaři zkombinovat přitažlivý vzhled s praktičností, protože Fassbender ji měl na hlavě v podstatě po celou dobu natáčení. „Mluvili jsme o všech možných podobách hlavy, jakou by mohl nosit,“ vzpomíná Abrahamson, „ale nakonec jsme se vrátili k velké komiksové hlavě, díky které je postava na hraně mezi skutečným a nereálným světem. Je hrozně zajímavé, že ačkoliv se ‚obličej‘ nikdy nemění, z nějakého důvodu to vypadá, jako by odrážel emoce v dané scéně. Je to hodně díky tomu, jak Michael dává jemně vyniknout pohybu, takže se můžete naladit na to, co se děje s jeho postavou, ale je to také díky tomu, jak funguje film. Když natočíte hřejivý rozpitý obraz a pak zaostříte na obličej, tak to bude vypadat, že ten obličej něco vyjadřuje, a když natočíte něco děsivého nebo znepokojivého a pak uděláte detail obličeje, tak bude vyjadřovat něco úplně jiného.“

„To, že jsem po celé natáčení měl na sobě umělou hlavu, mělo

svůj půvab,“ říká Fassbender. „Ta hlava je samozřejmě trochu divná, moc toho z ní nevidíte – má velmi omezený výhled – ale nakonec to byla dost legrace! Je to osvobozující a dává vám to pocit moci. Cítíte se zranitelný, ale je v tom i moc a síla.“

Jedinečnost filmu dodává i hudba, která tvoří jeho neoddělitelnou součást – je to tak trochu další postava. Abrahamson a jeho spolupracovníci se dlouho zamýšleli nad tím, jaký druh hudby chtějí vytvořit. Chtěli kapelu, jejíž jméno ‚The Soronprfbs‘ se schválně nedá vyslovit, což je ve filmu několikrát vtipně využito, definovat v rámci velmi úzkého vymezení hudby, která není ani příliš avantgardní, ani příliš mainstreamová.

„Musí být jasné, že kapela je mimo mainstream,“ vysvětluje Abrahamson, „ale je na nich něco, co přitahuje Jona i publikum, takže nemůžou být totálně experimentální. Chtěli jsme vytvořit hudbu, která by byla eklektická a neustále se měnila, která je melodická, ale nemá začátek a prostředek, prostě jenom hraje, takže jen posloucháte a říkáte si, že kdyby to trochu uhladili, mohlo by to docela dobře fungovat. Je zvláštní, ale přístupná. Nedá se říct, co hrají za žánr, je to experimentální popová kapela.“

Abrahamson a jeho hudební spolupracovník Stephen Rennicks, který s režisérem spolupracoval na všech jeho filmech, nejdříve oslovili několik známých kapel s nápadem, že by jejich hudbu upravili pro film. Ale nakonec Rennicks, který se inspiroval mnoha hudebními vlivy, vytvořil soundtrack s originálními skladbami, které herci nazkoušeli před natáčením i během něj.

K Fassbenderovi, Gyllenhaal a Gleesonovi se přidala americká hudebnice Carla Azar (hraje na bicí v kapele Jacka Whitea a bubnuje a zpívá v kapele Autolux) jako bubenice a francouzský herec

a hudebník Francois Civil, který hraje na basu. „Carla je skvělá hudebnice, a přestože nikdy předtím nehrála, podává skvělý fyzický a psychologický výkon a je pevným bodem celé kapely. A Francois je skvělý herec a muzikant, takže to byla jasná volba,“ říká Abrahamson. „Jejich přítomnost znamenala, že rytmická sekce kapely je vynikající a umožnila ostatním hercům, kteří jsou také velmi hudebně nadaní, že mohli zapadnout do něčeho pevně daného. Díky nim je hudba tak plná života a mohli jsme ji nahrávat živě.“

Všechna hudba, kterou ve filmu uslyšíme, byla nahrána živě. Šlo o odvážnou a riskantní strategii, ale pro zachování integrity filmu to bylo naprosto zásadní. „Nahrávání hudby naživo bylo důležité, aby diváci měli pocit, že poslouchají a dívají se na skutečnou kapelu,“ vysvětluje Abrahamson. „Když nahráváte naživo, můžete propojit hudbu a herecký výkon. To pro mě bylo zásadní – kdybychom se museli spoléhat na playback, tak bychom neměli žádnou svobodu improvizace a živého hraní. Měli jsme mobilní nahrávací studio a Stephen s námi pracoval na place, takže jsme byli flexibilní a mohli věci měnit. Bylo to náročné, ale ukázalo se, že jsou opravdu skvělá kapela!“

Abrahamson i Rennicks byli příjemně překvapeni hudebními schopnostmi herců. Ukázalo se, že Gleeson i Gyllenhaal jsou skvělí zpěváci a Fassbender byl tak nadšený, že ho museli krotit, aby tolik nezpíval. „Když spolu hráli, byla z toho cítit opravdová chemie,“ vzpomíná Rennicks. Maggie Gyllenhaal se kvůli roli naučila hrát na syntetizátor a theremin.

Carla Azar dodává: „Opravdu mě překvapilo, že ta hudba byla tak dobrá. Stephen nám dal hudební rámeček a pak nám řekl, ať hrajeme, co chceme, ale já jsem nikdy nechtěla nic měnit, protože to bylo tak dobré.“

Režisér

Lenny Abrahamson

Lenny Abrahamson se narodil v Dublinu v roce 1966. Během studia fyziky a filosofie na Trinity College v Dublinu režíroval krátká videa pro Trinity Video Society, kterou založil spolu s Edem Guineym. Studia zakončil s vyznamenáním v roce 1991.

Jeho krátký film 3 Joes získal v roce cenu za nejlepší evropský krátký film na Filmovém festivalu v Corku a v roce 1992 Cenu organizátorů na Festivalu krátkých filmů v Oberhausenu. Natočil velké množství televizních reklam v Irsku, Velké Británii a v dalších zemích. Jeho prvním filmem byl Adam a Paul (Adam & Paul), stylizovaná černá komedie podle scénáře Marka O'Hallorana, která byla uvedena do kin v roce 2004. Film Adam a Paul získal v roce 2004 cenu za nejlepší celovečerní film na Galway Film Fleadh a v roce 2005 Velkou cenu na Mezinárodním filmovém festivalu v Sofii.

Jeho druhý celovečerní film Garáž (Garage), na kterém opět spolupracoval s Markem O'Halloranem, byl vybrán do Quinzaine des réalisateurs na festivalu v Cannes v roce 2007 a získal cenu CICAÉ. Snímek také získal cenu za nejlepší film, nejlepší režii, nejlepší scénář a nejlepší mužský herecký výkon na Irish

Film & Television Awards (IFTA) v roce 2008.

Lenny také natáčí pro televizi: jeho čtyři hodinové filmy pro RTÉ, irskou státní televizi, Prosperity získaly cenu za nejlepší režii na Irish Film & Television Awards v roce 2008.

Co udělal Richard (What Richard Did), jeho třetí celovečerní film, byl uveden v roce 2012 a získal si ocenění kritiků. Film podle scénáře Malcolma Campbella je strohým portrétem dobře situovaného mladíka z Dublinu, jehož svět se jedné letní noci radikálně změní. Film Co udělal Richard měl premiéru na Mezinárodním filmovém festivalu v Torontu v roce 2012, v témže roce byl také vybrán na Londýnský filmový festival BFI a v roce 2013 na Filmový festival Tribeca.

Lenny spolupracuje na řadě projektů s Element Pictures, jedním z nich je adaptace kritiky i čtenáři oceňovaného románu Emmy Donoghue Pokoj (Room). V rámci spolupráce s produkčními společnostmi Potboiler a Film4 připravuje film podle románu Sarah Waters Malý vetřelec (The Little Stranger).

Michael Fassbender

Michael Fassbender se narodil v Německu a vyrostl v Killarney v Irsku, herectví studoval na prestižním londýnském Drama Centre. Průlom v jeho kariéře nastal, když byl obsazen do výpravného seriálu z produkce Stevena Spielberga a Toma Hankse Bratrstvo neohrožených (Band of Brothers). První velký úspěch na plátně přišel s veleúspěšným filmem Zacka Snydera 300: Bitva u Thermopyl (300).

Fassbenderův výkon v roli Bobbyho Sandse v dramatu Stevea McQueena Hlad (Hunger) si získal uznání kritiků a poté, co byl film v roce 2008 oceněn v Cannes Zlatou kameru, si Fassbender odnesl ocenění z mnoha mezinárodních festivalů.

S režisérem filmu Hlad Stevenem McQueenem spolupracoval také na filmu Stud (Shame), kde hrál roli muže závislého na sexu, za kterou získal cenu za nejlepší mužský herecký výkon za rok 2011 Volpi Cup na Filmovém festivalu v Benátkách, cenu za nejlepší mužský herecký výkon Irish Film & Television Award a byl nominován na cenu za nejlepší mužskou roli BAFTA a Zlatý glóbus. Za své výkony získal také opakovaně různé mezinárodní ceny a nominace.

V McQueenově oceňovaném snímku 12 let v řetězech (Twelve Years a Slave) na motivy příběhu Solomona Northupa (Chiwetel Ejiofor), svobodného černocha z New Yorku, který je unesen a prodán do otroctví, si zahrál postavu krutého otrokáře Edwina Eppse.

